

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
XXXII. ÉVFOLYAM 12. SZÁM 2023. DECEMBER (KARÁCSONY HAVA)

A szent éjszaka

– Volt egyszer egy ember – mondta, – aki kiment a sötét éjszakába, hogy tüzet kölcsönözzön. Házról-házra járt és mindenhová bekopogtatott. – Jó emberek segítsetek rajtam! – mondta. – A feleségemnek gyermeke született és tüzet akarok gyűjtani, hogy felmelegítsem őt meg a kisdedet.

mintha ugatni akarnának, de egy hang sem hallatszott. Az ember látta, hogy a szőrük fölborzolódott a hátukon, látta, hogy éles foguk fehérén villogott a tűzfényben és hogy nekirohannak. Érezte, hogy az egyik a lába felé harap, a másik meg a keze felé, a harmadik pedig a torka felé. De mint ha a foguk, amikkel harapni szerettek vol-

nagyanyám? – kérdeztem. – Azt majd meghallod nemsokára, – mondta nagyanya és tovább folytatta a történetet.

– Mikor a férfi már közel ért a tűzhöz, a pásztor feltekintett. Öreg, haragos ember volt, barátságatlan és kemény mindenki-vel szemben. Mikor meglátta, hogy az idegen feléje közeledik, felkapta hosszú hegyes botját, mely mindig a kezében volt, mikor a nyáját őrizte és az idegen felé hajtotta. A bot sivitva röpült a vándor felé, de mielőtt eltalálta volna, elkanyarodott tőle és bűgva sivitott el mellette, ki a mezőre.

Mikor nagyanya idáig jutott, ismét félbeszakítottam. – Nagyanyám, miért nem akarta a bot eltalálni azt az embert? – Nagyanya azonban nem is törődött a kérdésemmel, hanem tovább folytatta az elbeszélését.

– Most odalépett az ember a pásztorhoz és így szólt hozzá: Jó ember, segíts rajtam és adj kölcsön egy kis parazsat! A feleségemnek gyermeke született és tüzet kell raknom, hogy felmelegítsem őt meg a kisdedet.

A pásztor a legszívesebben nemet mondott volna, de azután a kutyákra gondolt, melyek nem harapták meg az idegent, meg a juhokra, melyek nem ugrottak föl és végül a botjára, mely nem akarta eltalálni, bizony megijedt és nem merte megtagadni tőle, amit kért.

– Végy csak, amennyi kell! – mondta az idegennek.

A tűz már éppen kialvóban volt. Nem volt ott már sem darabfa, sem gally, csak nagy halom zsarátnok, az idegennek pedig nem volt sem tűzlapátja, sem serpenyője, amiben a parazsat elvihette volna.

A pásztor jól látta ezt és azért újból bízta: – Végy csak amennyi tetszik! – és már előre örült annak, hogy az idegen úgy sem fog tudni tüzet vinni magával.

Az ember azonban lehajolt és pusztá kezével néhány parazsat kapart elő a hamuból és azt a köpenyébe takargatta. És a parázs sem a kezét nem égette meg, mikor

Folytatás a 2. oldalon

De késő éjszaka volt és mindenki mélyen aludt. Senki sem válaszolt.

Az ember tehát csak ment, mendegélt. Végre észrevette, hogy nagy messze valami tűz világol. Abban az irányban vándorolt tovább és meglátta, hogy a tűz kint a szabadban lobog. Fehér juhnyáj pihent és aludt a tűz körül és egy öreg pásztor üldögélt ottan és őrizte a nyáját.

Mikor az ember, aki tüzet keresett, odaért a juhokhoz, meglátta, hogy három hatalmas komondor fekszik a pásztor lábánál. Mind a három fölébredt, mikor arrafelé tartott, kitátották széles szájukat,

na, nem engedelmeskedett volna és így az embert semmi baj nem érte.

Most az ember tovább akart menni, hogy megkapja, amire szüksége van. De a juhok olyan sűrűn feküdtek egymás hegyin-hátán, hogy nem tudott előre jutni. Ekkor egyszerűen fellépett az állatok hátára és úgy ment a tűz felé. És egy állat sem ébredt fel, de még csak meg sem mozdult.

Idáig jutott el nagyanya a mesélésben, anélkül, hogy megzavartam volna, most azonban igazán félbe kellett szakítanom. – Miért nem mozdultak meg a juhok,

A Szeretet Ünnepe

Amikor talán a világ is elcsendesül egy kicsit

„És valahol csak kételkedő beszédet hallok,
szomorúan nézek,
a kis Jézuska itt van a közelben, legyünk hát
jobbak,
S higgyünk rendületlenül, s ne csak így decem-
berben”.

(Juhász Gyula: Karácsony felé r.)

Advent a várakozás időszaka. Az az idő, amikor Isten szent fiának, Jézusnak eljövételét vártuk. De úgy vártuk-e a Megváltó születésnapját, ahogyan sok évvel, évtizeddel évszázaddal ezelőtt várták elődeink? Értjük-e ennek az időszaknak a jelentőségét, felfogjuk-e ma azt, hogy mit is jelent nekünk valójában e szent ünnep?

Az elmúlt évtizedek megváltoztatták az emberek gondolkodásmódját. Ma már sokak számára a karácsony csupán egy ünnep a többi között, melynek jelentőségéről, történelmi és spirituális lényegéről megfeledkeznek.

Az elanyagiasodás mára oda vezetett, hogy sokak számára, ha karácsony, akkor bevásárlóközpont és vásárlás, vásárlás, vásárlás. Pedig a karácsony nem erről szól, csak sajnos ma ezt érzékeljük belőle. Isten

egyszülött fiát nem ezért küldte a földre, hanem azért, hogy rajta keresztül megváltson minket bűneinktől. A mai kor embere - úgy tűnik - erről megfeledkezett.

A szeretet ünnepe eredetileg Jézus iránti szeretetünk ünnepe, mely az évszázadok során rámutatott arra is, hogy a szeretet az, amiből építkezni lehet, ami összeköt minket, és ami legyőz minden akadályt, bajt és gonoszt.

Ma egy olyan világot élünk, amikor minderről könnyen elfeledkezünk, amikor

csak önmagunkkal foglalkozunk. Sajnos sokan önzőek lettünk, elfelejtettük azt, hogy mások iránt felelősséggel tartozunk, elfeledkeztünk arról, hogy vannak ember-

társaink, akik talán soha nem kaptak szeretetet, nem is tudják azt, hogy maga a szeretet fogalma mit is jelent. De gondoljunk csak bele, ha minden ember értené a szeretet lényegét, akkor talán a világunk is más lenne. Mondjuk ki igen, jobb, sokkal jobb.

Ma, amikor az anyagi javak hajszolása lett életünk fő célja, bizony már elfeledkeztünk a szeretet valódi lényegéről, pedig pont ez lenne az, ami összekötne minket, ami másképp formálhatná a világ társadalmi normáit, mert a szeretetre az évek nem csupán ebben az időszakában kellene gondolnunk, hanem mindennapjainkban is. Azonban a világ nem ilyen. Vallások és értékrendek ütköznek, hagyományok és ezekből eredő célok mutatnak utat, miközben bűneink szaporodnak. De ebbe a világba születünk bele, itt kell élnünk és megmutatnunk a jót, ami szeretet nélkül elképzelhetetlen.

Karácsonykor egy kicsit talán a világ is elcsendesül, alkalmat adva arra, hogy elmélkedjünk, elgondoljunk azon, mi végre is születünk a világra, mi a mi küldetésünk és mi a karácsony lényege. Szeretet, béke, egymásiránti odafigyelés és embertársaink iránti felelősség, de nemcsak az ünnep idején...

Bella Árpád írása alapján

Fotó: Kristók J.

hozzányúlt, sem a köpenyét, amiben úgy vitte, mintha csak dió vagy alma lett volna.

Erre már harmadszor szakítottam félbe a mesét. – Nagyanyó, miért nem akarta a parázs megégetni annak az embernek a kezét?

– Mindjárt meghalod, – mondta nagyanya és tovább folytatta a történetet.

– Midőn a pásztor, aki gonosz és haragos ember volt, mindezt látta, akkor nagyon elcsodálkozott: – Micsoda éjszaka lehet ez, hogy a kutyák nem harapnak, a juhok nem félnek, a botom nem talál és a tűz nem éget? Visszahívta az idegent és ezt kérdezte tőle: – Minő éjszaka ez? És hogy van az, hogy mindenen olyan kegyesek hozzád?

Erre az idegen így felelt: – Én nem mondhatom meg Néked, ha magad nem látod! – És azzal tovább sietett, hogy minél előbb tüzet rakhasson és felmelegítse a feleségét és a kisdedet.

A pásztor azonban úgy gondolta, hogy nem téveszti el a szem elől ezt az embert, míg meg nem tudja, hogy mit is jelentse-nek mindezek. Fölszedelőzködött tehát és utána ment, míg el nem jutott oda, ahol az

lakott.

Ekkor látta a pásztor, hogy az idegennek még csak kunyhója sincsen, hanem csak egy sziklabarlangban feküdt a felesége és a gyermeke, és ott semmi más nem volt a hideg sivár kőfalaknál.

A pásztor úgy gondolta, hogy a szegény ártatlan csecsemő halálra fázik a barlangban, és bár keményszívű ember volt, mégis ellágyult és segíteni akart a gyermekben. Leoldozta hát válláról a hátizsákját és elővett belőle egy puha, fehér báránybőrt, odaadta az idegennek és azt mondta, hogy takarja be vele az alvó kisdedet.

De alig hogy megmutatta, hogy ő is tud jószívű lenni, a szemei egyszerre fölnyíltak és olyant látott, amit eddig nem láthatott, és olyant hallott, amit eddig nem hallhatott.

Látta, hogy ezüstszárný kis angyalkák állanak sűrűn körülötte és mindegyikének hárfa van a kezében és mindegyik hangosan énekelte, hogy ma született nekünk a Megváltó, aki a világot feloldja bűneiből.

Most aztán megértette, hogy miért volt ma éjszaka minden olyan vidám, és hogy miért nem akart rosszat tenni senki sem.

De nemcsak a pásztor körül voltak an-

gyalok, hanem angyalokat látott, ahová csak tekintett. Ott ültek bent a barlangban, ott ültek kint a hegyen, és ott lebegtek fent az égből. Csapatostól jöttek és mentek, de mindannyiszor megálltak és megnézték egy pillanatra a kisdedet.

Oly nagy öröm, vigasság, ének és zene volt a sötét éjszakában, aminőt ő eddig soha sem látott. Úgy megörült, hogy felnyíltak szemei, térdre borult és úgy adott hála-át az Istennek.

Midőn idáig jutott el nagyanya, felsőhajtott és így szólt: – És amit ez a pásztor látott, azt mi is megláthatjuk, mert az angyalok minden karácsony éjjel fent lebegnek az égből, csak észre kell vennünk őket.

Majd kezét a fejemre téve, így szólt nagyanyám: – Emlékezz erre vissza, mert ez igaz, mint ahogy én látlak téged és te látsz engem. És nem a gyertyáktól, nem a lámpáktól függ, nem a holdvilágtól, avagy a napfénytől függ, hanem az a legfontosabb, hogy olyan szemünk legyen, amely meglátja az Úr dicsőségét!

Selma Lagerlöf

Fotó: Kristók J.

Ebben az évben ünnepeltük községünk, Érsekvadkert 800 éves évfordulóját. Igaz, vannak tőlünk idősebb települések is, de ezzel a 800-as évszámmal azért a nagy történelmi múlttal rendelkező települések közé kerültünk. 2021 augusztusától indítottunk egy felkészülési időt ahhoz, hogy a múltunkról megemlékezzünk, sok-sok előadással, a gyermekeknek kiírt rajzpályázattal, hangversenyekkel, sportos eseményekkel, egyházi programokkal, közösségi rendezvényekkel. Különösen kedves volt, hogy a régen itt szolgáló és még hadra fogható lelkipásztorokat meghívtuk egy-egy lelkigyakorlatra, vagy épp egy előadásra. Bizony rajtuk is meglátszott az idő múlása, az idő „vasfoga.”

Mennyi ember élt a 800 év alatt településünkön? Mi minden történt itt, ezen a tájon? Igen, vannak ismert, rögzített történelmi események, biztosan hiteles nevek. Mégis ez a kevesebb! A mindennapok egyszerű eseményei, a szorgalmas munka, a lakosság napi helytállása, a komoly vallásos élet, de az is, ami szégyellnivaló, ami bűn és nyomorúság volt a 800 év alatt, az mind itt van, az mind beépült láthatóan is és láthatatlanul is. Nem a mi feladatunk az ítélet! De tudatosítanunk kell, hogy ebben a nyolc évszázados időben a jó is és a rossz is jelen volt. Mégis élünk! Elődeink élete és munkálkodása nem veszett el. A Gondviselő Isten meg-

800 után

tartott bennünket! Az Úristen számít ránk, itt élő emberekre, akiknek őseit is megtartotta, hogy mi, az utódok is itt éljünk és munkál-

dezzvény, benne az ünnepi szentmise, melyet Marton Zsolt váci megyéspüspök Úr celebrált. A hagyományos és országosan is figyelem-

kodjunk és építsük a jövőt.

Köszönet mindazoknak, akik tevékenyen és sokat segítve szolgálták a jubileumi év eseményeit. Köszönet azoknak is, akik csak némi képp segítettek, köszönet az eseményeken résztvevőknek, akik a jelenlétükkel adtak hangot, hogy a 800 éves évforduló mégiscsak jelentős a település és a magán életük számára is.

Felejtethetetlen volt ez év augusztus 26-a és 27-e, a 800 éves évforduló központi eseménye. Az év egyik legmelegebb napjai voltak ezek a napok. Bizony mind a szervezőket, a szereplőket és a résztvevőket is nagy próba elé állította a rekkenő hőség. De mégis helyt álltunk! A hőség ellenére nagyszerű záró esemény volt ez a hálaadó, terményhálaadó és a 800 évért hálaadó ren-

re méltó terményhálaadás eseménye adta az alkalmat, hogy a 800 éves múltunkért is ekör adjunk hálát. Örülünk, hogy a különböző hírcsatornák beszámoltak a rendezvényről, különösen bő terjedéssel az Új Ember katolikus újság, a Szent Kereszt Ökumenikus Magazin és a Magyar Kurír adott hírt rólunk.

Lassan elmúlik ez az év is, mint ahogy elmúltak a 800 év alatt is egymást követően az évek, sorjában, hol jól, hol kevésbé jól. Szemünk már a 2024. évre figyel. Mit tartogat a 801. év? Ki tudja előre! A mi feladatunk nem az ábrándozás, nem a jövőmondás. A jelen itt van sok-sok világlámpával, a harmadik világháború rémképével, a migráció gondjaival, az európai hitelenséggel és természetellenes megnyilatkozásokkal. Mint-

ha a mai világ bizonyos területeken megbolondult volna! Nyilván vannak helyi, érsekvadkerti kérdések, feladatok, gondok a település és az itt élő családok életében is. Ember nincs gond és feladat nélkül! Kétségbeesünk? Nem hiszem, hogy az állandó siránkozás, az állandó zúgolódás, a morgás és a negatív megnyilatkozások hosszú sora oldja meg a mindennapok és a nagy történelmi események alakulását. Már az őszösvetségi nép is felismerte az úgynevezett „szent maradék” jelenvalóságát, vagyis azt, hogy mindig voltak olyanok, mindig volt olyan réteg egy népben, egy társadalomban, akik hűségesek voltak Istenhez, a teremtet világhoz, a józansághoz, a munkához, a fejlődéshez és minden igazi értékhez. Akik nehéz és küzdelmes történelmi helyzetekben sem adták fel az élet feladatát. Akik minden körülmé-

nyek között tették az igaz, a szép, a jó és szent dolgokat. Viccesen is szoktuk mondani: „van rókalyuk, egérlyuk és kibírjuk!” Na, persze az élet a megpróbáltatások idején nem vicc! Ha a világ hőseire, ha a magyar nemzet hőseire és az érsekvadkerti 800 év alatt élő hősökre tekintünk, akkor van jó példánk, van távlatunk, van megoldásunk arra, hogy a nyomukba járva mi is a magunk hősiességét járva, igaz emberek legyünk, és az életet és az értékeket tovább vigyük a 801. és az azt követő történelmi időben, amit az Úristen nekünk szán. Ehhez kívánok a kedves érsekvadkertieknek áldott jövőt, új évet, és felismerését annak, hogy ami 800 évig megtartott, az a továbbiakban is megtart bennünket!

*Érsekvadkert,
2023. december 7.*

**Máthé György
plébános**

Betlehem csillaga

*Vezess minket Betlehembe, csillagsugár,
hiszen ott az Isten Szentjei, Jézus, ki vár!
Ragyogj fennen, ragyogj nekünk lánggal tovább;
legyél nagy tűz, melynél a szív hazatalál!*

*Egykor bölcseket vezettél messzi tájról,
S azok jöttek, nézván az ég csillagát jól:
Gáspár, Menyhért, Boldizsár úgy hittek néked.
Királyt szült egy szent Szűz, oda hív el fényed.*

*Most mi kérünk, csillagocská, mutass utat!
Látod, az ember most is sötétben kutat,
S nem lát úgy, mint üdvös lenne e világban.
Egyre húzza magát vakon, holtra váltan.*

*Világ világossága: Jézus, örökre
eljött, hogy Isten akaratát betöltse.
Vezess hát, hogy hódoljunk most mind előtte!
Szép betlehemi csillag, ragyogj a földre!
(Babik Erzsébet)*

Adventi koszorúkészítés

Adventi első vasárnapja előtt denki elkészíttesse adventi koszorúját otthonába. Sok kiskeréskészében, hogy min-

csi és nagy készülődött, válogatott, ragasztott, alkotott. Jó volt látni a gyerekek lelkes készületét, hogyan koncent-

ráltak a feladatra, hogy a meleg-ragasztó ne az ujjukon kössön meg, hanem a koszorún.

A háttérben karácsonyi dalok szóltak, majd meleg tea és sütemények tették még hangulatosabbá készületünket. Miután elkészültek az alkotások, Gyuri atya családonként megáldott minden, máttól az otthonokat ékesítő koszorúkat.

Köszönöm mindenkinek, aki eljött, hogy közösen tudtuk megkezdeni adventi készületünket.

Érsekvadkert,

2023. december 2.

Írás és fotó: Ági néni

***Egy idézet a
lelkednek,
amelynek
mondanivalója
mindig aktuális***

„Küszöbön áll a nap, az az egyetlen egy nap az évben, mely hivatalosan is a szereteté. Háromszázhatvanöt nap közül háromszázhatvannégy a gondjaidé, a céljaidé, munkáidé, és a szereteté csupán egyetlen egy, s annak is az estéje egyedül. Pedig hidd el, Istermetlen Olvasó, fordítva kellene legyen. Háromszázhatvannégy nap a szereteté, s egyetlen csak a többi dolgoké, s még annak is elég az estéje.”

Ezekkel a Wass Alberttől származó gondolatokkal kíván minden olvasójának kegyelmekben gazdag karácsonyt, boldog és békés új esztendőt a Vadkerti Harangok csapata.

Templombúcsú 2023

Érsekvadkert 800 éves fennállásának mint egy záró eseménye volt templombúcsúnk, Szent András ünnepe. A zord időjárás (az este 10-es híradó vadkerti tudósítása alátámasztja a tényt) sokakat, többek kö-

zött dr. Varga Lajos püspök- atyát megakadályozott abban, hogy velünk ünnepeljen. Tudjuk, hogy lélekben így is velünk ünnepelt a Gyuri atya, József atya és az Ipoly túlpártjáról érkezett Marian Krizan

atyák által bemutatott szentmise keretében, melynek tanító részében buzdítást kaptunk az eleinktől kapott örökség napi megélésére és továbbadására, még akkor is, ha az élet olykor egyszerre több aka-

dályt is gördít elénk. Erre adott támpontokat a felolvasott, az első apostolok meghívását elénk idéző szakasza, melyhez megosztom olvasóinkkal az István atyától kapott, napi evangélium rövid elemzését.

Az apostoli hivatás titkára és jelentőségére igyekszünk figyelni ma, Szent András

Betlehem kiállítás

„Látni akarom, hogyan helyezett a jászolba és hogyan feküdt az ökor és a számára előtt a szénán.”

Assisi Szent Ferenc

A világhálón nézelődve bukantam rá egy oldalra, amin azt olvastam, hogy Betlehem 800. Aztán tovább olvasgatva az oldalon kiderültek a részletek:

Isten kétezer évvel ezelőtt megtestesült, közénk jött, megszólíthatóvá, megérintheetővé vált számunkra. Azon az áldott éjszakán a betlehemi kis Jézus, az Isten emberi szeretettel kinyújtotta felénk a karját.

Ezt a nagy titkot akarta szemléltetni Szent Ferenc azal, hogy 1223 karácsonyán Greccióban jelképesen beren-

dezett egy betlehemi barlangot: jászolban nyugvó kisdeddel, állatokkal, pásztorokkal. játékkal, betlehemi alakokkal, kis Jézussal megszemélyesíteni.

Az ő nyomában Krisztus születését mind több helységben, Greccióban megmutatta, miként hozhat közelebb minket

Szent Ferenc 800 éve Greccióban megmutatta, miként hozhat közelebb minket

egymáshoz a karácsony.

Így jött az a gondolat, hogy bennünket, érsekvadkerti híveket is közelebb hozhat egymáshoz egy betlehem kiállítás, amely 2023. december 2. és 16. között volt megtekinthető a templomunkban

Kellett egy lelkes Gyuri atya, aki támogatta az ötletet, és egy lelkes támogató és kivitelező segítség, Magyarosné Temela Marika személyében. A sorból nem hagyhatom ki a kedves híveket, akik azt a sok szép betlehemet hozták.

Hálás szívvel köszönöm mindenki segítségét, támogatását, hogy megvalósíthattuk községünkben, templomunkban ezt a csodaszép kiállítást.

Érsekvadkert

2023. december 1.

Tudósító:

**Generál-Bartók Ágnes,
Fotók: Kristók J., Ági**

apostol ünnepén. Az apostolok a Jézus személyében megvalósult üdv történeti események tanúi voltak az Úr földi életében, majd ezen események hirdetői lettek az Úr mennybemenetelét követően. Az apostoli hivatás, életmód és küldetés csak a Krisztushoz való viszonyban értelmezhető. Jézus az, aki kiválasztotta és meghívta őket, ő adott nekik megbízást a tanúskodásra, és hatalmat küldetésük teljesítéséhez. Az apostolok életében nincs semmi egyénieskedés, nem a maguk útját

akarják járni, hanem egészen átadják magukat Jézusnak. Mesterük nem egy könyvet, nem egy elméleti tanítást, nem egy újszerű eszmerendszert bízott rájuk, hanem azzal bízta meg őket, hogy azt hirdessék, amit az évek során vele átéltek, személyesen megtapasztaltak. Olyan tanúk ők, akik saját hitüket, azaz a megváltó Krisztusba, az ő halálába és üdvösségszerző feltámadásába vetett hitüket adták tovább.

Az apostoli igehirdetés hitelességét két

dolog igazolja. Egyrészt az, hogy magától Krisztustól kapták küldetésüket. Másrészt: az Úr megígérte nekik és elküldte számukra a Szentlelket, hogy helyesen értelmezzék és hirdessék azokat az eseményeket, amelyeket Jézussal átéltek.

Ahogy a Szentlelek egykor elvezette az apostolokat a teljes igazságra, ugyanúgy tárja fel előttünk is a Lélek az üdv történet és a megváltás titkát! Legyen bennünk is apostoli buzgóság!

(HIS cikke alapján)

Újév

Hármas ünnep az újesztendő első napja: Mária Istenanyaságával, Jézus nevével és a béke világnapjaként. Mindhárom bensőségesen összetartozik, mint egy fának három ága vagy egy csokor három különböző virágszála.

Mária istenanyasága nem azt jelenti, hogy Jézus anyja mitológiai „anyaistennő”. A kivételes kitüntető cím alapja az, hogy fia, Jézus, keresztény hitünk szerint „istenember”. A szó hitesele értelmét az Üdvözlégy adja meg: „Imádkozzál érettünk Istennek szent anyja”. Akkor is ez az értelme, ha görög katolikus testvéreink „istenszüelő” néven nevezik. Jézus Krisztus édesanyja fia révén „Istennek szent anyja” is egyben. Azt szülte a világra, aki egyszerre valóságos Isten és valóságos ember.

Jézus névadása csatlakozik az ünnephez. A név a személy követe. Megváltónk esetében pedig az egyedüli nagykövet. A Jézus név nem volt különcködő abban a korban. Ma labdarúgók is viselik e nevet, igaz más keresztnevekkel összekötve. A názáreti Jézus neve azonban az Egyházban már a Jézus Krisztus, még akkor is, ha csak egyszerűsítve Jézusként szólítjuk. Nem vagyunk elfogultak, ha azt valljuk, hogy ez a legnagyobb név a világtörténelemben, és nincs hozzá hasonló. Pál apostol fejezi ki ezt jól, amikor ezt írja: Isten olyan nevet adott neki, „amely fölötté van minden névnek”. Nagypapaink korában a szántóvető így indította el az ekét: „No, Jézus, segíts”. Indítsuk mi is Jézus nevével a 2024-es esztendőt!

Újév a béke világnapja is. Egyházunk szándékából lett az. S hogy mennyire bensőségesen kapcsolódik az előbbi kettőhöz, arra a válasz: Mária a „béke királynője”. Jézus szavait pedig minden szentmisében hallhat-

juk: „Az én békémet adom nektek”. A béke vágya állandóan él bennünk. Különösen napjainkban, amikor szomszédunkban, de a világunk számos térségében háború dúl. Eltávolodtak Isten országának építési szándékától, melynek alapját az igazság, a béke és az öröm adja.

Indítsuk hát alulról építkezve az új esztendőt az „alapok” szellemében. Mária dicséretével, Jézus nevével, az evangélium üzenetének megélésével vegyünk jó rajtot a 2024-es évre!

(† B.L. cikke alapján)

Mintha volna vétkes ember

A Jordánba merítkezik, mintha volna vétkes ember, kinek Isten irgalma, nagy embermentő kegyelme kell, pedig ő a Mennyei Fia, a Magasságos szülötte, kinek az ég megnyílik itt, s dörgő szózat zeng fölötte.

A Jordánba alámerül, mintha volna vétkes ember, mégis galamb száll, oly repdes, miképpen csodás és szent jel, miközben a Teremtő hang vallást tesz Jézusról szépen: Ez az én szeretett Fiam, kibem kedvem telik régen.

A Jordánba eljött Krisztus, mintha volna vétkes ember, Ő, az Úr, az Atya mása, Isten: örök szerelemmel, hogy megszabadítson minket, gyarló földi testvéreket. Hozsanna, hozsanna Jézus, hogy megmentesz, hála Néked!

Vadóc Palóc
2022. január 6.

Láttam Istent!

Istent keressük egész életünkben, pedig ott van a szemünk előtt, ott van, ahol szeretet van. Ha ezen a „szemüvegen” keresztül nézed a történeteket és az embereket magad körül, akkor nem a szemetet veszed észre, hanem a szeretetet. E látásmód kialakításában segít a Láttam Istent levelek újabb története, melyet ajánlunk jelenként, saját életünk kihívásainak a kapott talentumaival történő megoldásához! Lásd a november 19., vasárnapi nagymise prédikációját, ahol hallhattuk, hogy három talentumot kap az egyik szolga. Ám minden igyekezete ellenére is elbukja azokat. Be is vallja érkező Urának ezt, aki újabb három talentumot bocsát a szolga rendelkezésére. Mi hányszor veszítjük el talentumainkat? Irgalmában bízva bevalljuk-e (egy őszinte gyónás keretében) azt a Mesternek?

Neki gondja van rád!

Nyáron, valahol az interneten olvastam a következő esetet: Az édesapámtól kölcsönkapott új autót megkarcolva

találtam a parkolóban. Mit tegyek? Elszomorított a gondolat, hogy ez mekkora fájdalmat fog neki okozni, elkezdtem számolni, hogy mennyibe fog kerülni a javíttatás, és akkor észrevettem a műszerfalán egy kis mágneskártyát, ezzel a felirattal: „Minden gondotokkal fordulj hozzám, mert neki gondja van rátok”.

Megpróbáltam így tenni. És íme, kis idő múlva azt a békét éreztem, amire szükségem volt ahhoz, hogy megértsem, mit kell tennem.

Miközben a gondolataimba merültem, kopogást hallottam az ablakon. Egy hölgy kérte, hogy beszéljünk. Ahogy lehúztam az ablaküveget, bevalotta, hogy ő húzta meg az autót oldalát, aztán elhajtott, remélve, hogy megússza, de a lelkiismerete aztán nem hagyta nyugodni, és visszajött.

Azt mondta, kész megtéríteni a kárt, és megadta a telefonszámát. Ámulatba esve, hálásan meséltem el neki, hogyan leltem békét, amikor elolvastam azt a mondatot a műszerfalán.

Ő pedig elgondolkodott ezen, és azt mondta: „Pontosan Ő küldött ide vissza engem”.

Nem olyan bonyolult ám az életünk, ha Istenre bízunk a gondjainkat!

Miért? Mert a ráhagyatkozás az az alap, ami lenyugtat és békét teremt bennünk! A bennünk lévő béke által pedig tisztábban látjuk a dolgainkat, és a helyes utat is hamarabb megtaláljuk!

Ha mindenáron mi akarunk okosak lenni, akkor csak a saját magunk erőforrásaira támaszkodhatunk, melyek eléggé korlátozottak. Így a megoldást is sokkal nehezebb megtalálni! Magunk körül forgunk és bonyolítjuk az életünket, amely stresszt, frusztrációt okoz, és eltávolít az Istentől.

Tehát, ha gondod van, engedd el - bízd egészen az Istenre! Csak azt tedd meg, ami rajtad áll, a talentumaid alapján!

(Szeged,
2023.11.19.
Laudétur!)

Egyházközségi hírek

December 24-e advent 4. vasárnapja. A szombati előesti szentmisét és a vasárnap délelőtti két szentmisét a szokott módon megtartjuk, ezek még adventi szentmisék.

Karácsony szentestéjén az éjszakai szentmise a megszokottól egy órával korábban 23 órakor fog kezdődni templomunkban. A kántor úr vezetésével 22 óra 30 perctől közös éneklés lesz, ráhangolódás a szentmisére.

December 25-én és 26-án karácsony első és második napján is vasárnapi mise-rendet tartunk. Templomunkban reggel 8 órakor és délelőtt fél 10-kor lesz mind a két napon ünnepi szentmise. Pusztaberkiben karácsony mind két napján délelőtt 11 órakor fog kezdődni a szentmise.

A hittanos gyermekek pásztorjátéka karácsony napján a fél 10-es mise után lesz templomunkban.

December 31-én vasárnap lesz Szent Család ünnepe. Előtte szombaton este 6 órakor előesti szentmisét tartunk, vasárnap délelőtt pedig csak 8 órakor lesz szentmise. A másik szentmisén ezen a vasárnapon este 5 órakor lesz, melyen közösen adunk hálát az Úr Istennek a 2023-as esztendő minden ajándékáért és kegyelméért, Te-Deumot tartunk. Tehát december 31-én vasárnap a fél 10-kor kezdődő szentmise kivételesen elmarad. Pusztaberkiben a szokott módon 11 órakor megtartjuk a szentmisét.

Január 1-e hétfő újév napja, Szűz Mária Isten Anyja ünnepe. Templomunkban reggel 8 órakor és délelőtt fél 10-kor, Pusztaberkiben pedig 11 órakor mutatunk be ün-

nepi szentmisét. Ez a nap parancsolt ünnep a szentmisén való részvétel kötelező!

Január 5-én lesz a hónap első pénteke, délelőtt a szokott módon felkeressük otthonunkban szentségekkel az idős-beteg testvéreket.

Január 6-án, szombaton Urunk Megjelenését, azaz vízkereszt fő ünnepét ünne-

peljük. Pénteken este 6 órakor előesti szentmisét tartunk, szombaton pedig reggel 8 órakor és este 6 órakor lesz szentmise. Ezen a szombaton az esti szentmisét is Urunk Megjelenésének ünnepéről mondjuk, tehát nem előesti szentmise. Ne felejtsük el, hogy ez a nap szintén parancsolt ünnep, vagyis a szentmisén való részvétel kötelező! A hagyományos vízszentelést is ezen a napon végezzük.

Január 7-én vasárnap Urunk Megkeresztelkedését ünnepeljük.

Ébredj fel, ember!

Nehéz éve volt ez a magyarságnak, Európának, a világnak. Nem is értjük pontosan, miért, mit vétettünk, kik büntetnek minket? Mintha háborúban állnánk, de nem tudjuk, kivel, és mit akarnak tőlünk, ha csak nem több adót, több kamatot, még több munkát kevesebb pénzért (netán magyarságunk és kereszténységünk feladását)? Az egyre rövidebb és rövidebb nap-palok sem segítik a jókedvet; itt a karácsony, és még meg sem vettük szerény ajándékainkat szereteteinknek.

Minden olyan gyorsan változik, alig tudjuk átforgatni a naptár lapját, már el is búcsúztatunk ettől az évtől. Nekünk, keresztényeknek azonban a Megváltónk születése mindig a reményt jelenti, s a bizonyosságot is, hogy földi létezésünk csak rövid állomás az örök boldogság előtt. Régi korok embereinek könnyebb lehetett ez, hiszen a „földi siralomvölgy” maga a valóság volt, háborúkkal, járványokkal, éhínséggel, rövid és küzdelmes élettel. Civilizációnk úgy kétszáz évvel ezelőtt elkezdte az emberiséget azzal hitegetni, hogy nincs szüksége Istenre és megváltásra, nem a bizonytalan túlvilág a fontos, hanem a biztos, egyszeri jólét itt a Földön.

„Ébredj fel, ember, mert Isten érted lett ember”, kezdi egyik beszédét Szent Ágoston püspök, majd így folytatja: „Örökre halott lennél, ha Ő nem születik az időbe. Sohasem szabadultál volna meg a bűnös testtől, ha Ő nem ölti fel a bűnös test hasonlóságát. Örökre hatalmában tartana a nyomorúság, ha Ő nem volna irgalmas. Nem éledhetél volna újra, ha Ő meg nem segítene. Elvesznél, ha Ő nem jött volna közénk”.

A mai kor embere számára különösen hangzik a „bűnös test” jelzős szerkezet, hiszen világunkban szinte minden a testről

szól, azt dicséri, ápolja, óvja, kényezteti, táplálja. Minden reklám és hirdetés, minden áru és szolgáltatás a testnek üzen valami pompás lehetőséget, mely ugyan pénzbe kerül, de „megéri”. Maga a Karácsony is sokak számára csak a test ünnepe, nem pedig a léleké, és valljuk meg, a hívő emberek is sokszor nyűgnek érzik a bevásárlással, ajándékozással járó gondokat, a plázákban bolyongó tömeg arcán sem látni örömet, inkább feszültséget és aggodalmat, a bőség zavarát és a szegénység szégyenkeztét.

Megbomlott a test és lélek régi, természetes egyensúlya, a felcsendülő karácsonyi dallamok a cukormázás amerikai világot hirdetik, a rénszarvasok húzta szán csengőinek csilingelése elnyomja a csendes éjt. Csak „fizika” van, és semmi „metafizika”, semmi természetfeletti, pedig hát, „minden testnek útja” egyfelé vezet, de mintha ez a nyüzsgő tömeg már le is mondott a feltámadásról, csak a most érdekli, s legfeljebb a holnap. A vulgáris materializmus mélyen átította nemcsak a szocializmus, hanem a kapitalizmus kultúráját is, s mindent elkövetnek, hogy a karácsonyból pogány ünnep legyen, Jézus helyett Téliapóval, az angyalok helyett krampuszokkal.

Szent Ágoston mondta: „Vajon ragyoghat-e fel számunkra Istennek ennél nagyobb kegyelme, mint az, hogy egyszülött Fiát, aki csak az övé volt, Emberfiává tette, és fordítva: az ember gyermekét Isten gyermekévé?” Bizony, szent karácsony ünnepén mindnyájunknak tudnunk kell: Isten gyermekei, Krisztus testvérei vagyunk, s ezt a dicsőséget senki nem veheti el tőlünk.

Kegyelemteljes, áldott karácsony minden kedves olvasómnak!

(† SzSzP 2011. évi írása alapján)

Magunk mögött

*Magunk mögött hagytuk az elmúlt esztendőt...
levetettük, akár tavasszal a kendőt...*

*Hiszen várt már minket egy újabb év megint...
s a sorskerék forog szépen, idő szerint...*

*Jövők felsejlik bár, itt-ott még titokban,
Mégsem tudhatjuk meg mit hoz ránk
azonban...*

*Csak az biztos, amit megéltünk idáig...
A rossz felejthető, csak a jó, mi számít...*

*Béke-angyalokkal szól a szívem hát ma:
Üdvözetem küldöm szét a nagyvilágba:
Boldog, szép újévet adjon fentről Isten!
S áment feleljen rá a mi szívünk itt lenn!*

(Babik Erzsébet)

Szentmiseszándékok

Január

1. Hétfő -
2. Kedd - Urbán Ignác, felesége Kaba Mária, az Urbán és Kaba család halottai
- Kaba Antalné, szülei, nővére és férje
3. Szerda -
4. Csütörtök -
5. Péntek - ifj. Molnár István és elhunyt hozzátartozói
6. Szombat - Kovácspál János, felesége Tomis Erzsébet, vejük Bartok László, fiuk, menyük, a család élő és elhunyt tagjaiért, valamint Generál Gábor és felesége
- Varga Szilárd, felesége, gyermekeik, vejük Bakó László, Jakubecz és Németh család élő és elhunyt tagjai
- Jamrik Antal, szülei, Jamrik, Kordics, Márton család élő és elhunyt hozzátartozóiért
- Végh József, szülei, apósa, anyósa, két sógora, valamint élő és elhunyt családtagok
7. Vasárnap - Kiss András, felesége Kristóf Julianna, élő és elhunyt hozzátartozók
- Kristók István, szülei, apósa Pinke Kálmán, felesége Szabóki Rozália, élő és elhunyt családtagok
- Morcz Csaba lelki üdvéért
8. Hétfő -
9. Kedd -
10. Szerda -
11. Csütörtök -
12. Péntek -
13. Szombat - Dósa János 7. évforduló, szülei, nagyszülei, két sógora és élő hozzátartozók, Vitéz József, felesége Fábián Erzsébet, fiuk József és szülei
- Záhorszki János, két felesége Csillik Erzsébet, Péter Anna, élő és elhunyt hozzátartozók
- Dr. Boda János, testvérei és elhunyt hozzátartozók
- Gréczi István 4. évforduló, Gréczi, Kristók és a Valkó család élő és elhunyt hozzátartozók
14. Vasárnap - Urbán István, testvére Erzsébet, édesapjuk, szülők és nagyszülők
- Erdős János, felesége Kopisz Mária, gyermekeik és hozzátartozók
- Vincze János, felesége Fábián Mária, fiuk, menyük, élő és elhunyt hozzátartozók
15. Hétfő - Jakubecz Jánosné 3. évforduló, férje, lányuk, vejük és elhunyt hozzátartozók
16. Kedd -
17. Szerda -
18. Csütörtök -
19. Péntek -
20. Szombat - Boda János 10. évforduló, felesége Kakas Margit, szülei, élő és elhunyt hozzátartozók,

Kakas József, 10. évforduló, nővére Erzsébet, élő és elhunyt családtagok, Vincze Ignácné 6. évforduló, fia János, a család élő és elhunyt tagjai

- 40 éve balesetben meghalt és életben maradt testvéreinkért
- Szrenka István, Szrenka és Kovács család élő és elhunyt hozzátartozói

21. Vasárnap - Kristók, Kopcsák és Konopás család élő és elhunyt tagjaiért

22. Hétfő -

23. Kedd -

24. Szerda -

25. Csütörtök -

26. Péntek -

27. Szombat - Dósa János 20. évforduló, Dósa és a Boda család élő és elhunyt tagjai

- Kordics János 10. évforduló, felesége Szabó Mária, a család élő és elhunyt hozzátartozói, valamint Goda Sándor, felesége Tokodi Anna 25. évforduló, a család élő és elhunyt hozzátartozói

- Kordics Gyula, felesége, lányaik, vejük és hozzátartozók

- Guba Sándor, élő és elhunyt családtagok

28. Vasárnap - Molnár Lajosné Pistyúr Erzsébet, szülei, apósa, anyósa, testvérei és élő hozzátartozók

29. Hétfő -

30. Kedd -

31. Szerda -

Ez történt

Keresztelések

35. Tóth Medárd (Tóth Dániel - Csécs Kinga)

36. Lakatos Alex Emánuel (Lakatos Alex – Buzás Julietta)

37. Virág Seron Melani (Virág Dániel – Boncsér Bianka Dorina)

Temetések

33. Konopás Istvánné Szlúka Margit (1928)

Gitáros szentmise

Szentmise gitáros zenei szolgálattal
a Szent András

plébániatemplomban:

2024. január 14, vasárnap 9:30

ÉRSEKVADKERTI
GITÁROS ZENEKAR

Vadkerti Harangok

Az Érsekvadkerti Katolikus Egyházközség lapja
Szerkeszti az Érsekvadkerti Kolping Család Egyesület
Felelős kiadó: Máthé György plébános

Nyomtatás: Z-HORV Stúdió

Internet cím: <https://www.ersekvadkert.vaciegyszazmegye.hu>

email: emje52@gmail.com